

Svermoes: Jeg bad om Ordet ved denne Forhandlings Begyndelse for at udtale mig med Hensyn til det foreliggende Lovforslag. Da Behandlingen af dette foreløbig er standset, kunde jeg jo for saa vidt frastalde Ordet, men da Ordet er blevet mig givet, efter at det Forslag er fremkommet, som nu blev fremført af det ærede Medlem fra Stege (Wojzen), skal jeg benytte Ordet til at udtale mig ganske kort derom. Det er klart, at jeg i det Forslag fra hans Side ikke kan se Andet end en Tilkjendegivelse af en Beslutning fra dette Things ærede Flertals Side om, at det foreliggende Lovforslag skal puttes i den samme sorte Gryde, hvori alle de i denne Session af Regjeringen fremførte Lovforslag ere komne. (Th. Nielsen: Ikke alle.) Ja, i alt Fald alle af Betydning, og som Følge deraf vil den efter min Overbevisning for Landet særdeles vigtige Sag heller ikke i Aar gjøre noget Skridt fremad. Jeg beklager i høieste Grad dette, for det Første af rent militære Grunde, idet derved det Tidspunkt vil skydes yderligere bort, som jeg fra mit militære Standpunkt maatte ønske, at vi vilde nærme os saa stærkt som muligt, nemlig det Tidspunkt, hvor Hærens og Flaadens forenede Kræfter kunne røre sig frit i Forsvarets Tjeneste uden at behøve at tage de stærke Hensyn, som under de nærværende Forhold vilde være nødvendige til Dækning af deres Arsenaler og Depoter. Det er aabenbart, at under Forhold, som de ere nu, vil ingen Hærfører kunne forsvare at fjerne fra Hovedstaden en stor Del af Hæren, idet derved det offensive Moment, som er saa særdeles opmuntrende for en Hær, og som tilmed har det Opmuntrende ved sig, at det er den eneste Maade, man kan haabe at fange Seir lige overfor en stor overlegen Magt, nemlig ved at angribe ham i det Dieblit, han er svagest, under Forsøget paa at gjøre Landgang, vil blive betydelig forrykket, da de Kræfter, man kunde sætte derpaa, maatte blive saa betydelig forringede. Jeg beklager det endvidere af en anden Grund, og det fordi, at, samtidig med at vi forsømme at gaa fremad med Dækningsarbejder for Hovedstaden og de militære Depoter, og samtidig med at vi forsømme at holde det, vi have, i forsvarsdygtig Stand, stige Farerne for de store

Tab og store Udleggelse under Krigsforhold, hvor Kjøbenhavn er og vil blive betragtet som Hærens og Flaadens Vaabenplads og være udsat for at blive behandlet som saadan, med hver Dag, der gaar. Jeg skal kun henvise til en Ting, som jeg mener er ret betegnende i saa Henseende, det er Kjøbenhavns Havns Udvikelse mod Nord. Enhver, der har kastet et Blik paa dette Foretagende, vil kunne sige sig selv, at der der, altsaa udenfor de nuværende Søforters Linie, inden meget saa Aar vil opstaa en Række af Etablisjementer, der dels i sig selv og ikke mindre i det, de ville komme til at indeholde, ville rumme Værdier til mange Millioner, og disse ville ikke alene fra Landsiden ligge meget udsatte i denne Udkant af Byen, men det vil ogsaa være umuligt at beskytte dem mod Bombardement fra Søiden, de ville være en Fjende meget velkomne, og deres Tab vil for os være en stor Ulykke. Og jeg beklager det af en tredje Grund, nemlig fordi Landstinget i Aar er naaet til at have taget sit Stade overfor dette Forslag. Det vilde, forekommer det mig, have været heldigere og rigtigere, om Folkethinget havde stillet sig paa sit Standpunkt lige overfor dette Forslag, sit positive, bestemte Standpunkt, for at det ved en Forhandling mellem begge Thing kunde ses, hvorvidt det var muligt at opnaa en Overenskomst i det Mindste om saadanne Hovedpunkter, at dette desværre alt for længe udfordrede Arbejde kunde blive paabegyndt saa snart som muligt. — Jeg veed nu faare vel, at dette Forslag fra den ærede sidste Taler kun er Klædebonnet for et Dekret fra det ærede Flertals Side, om at den Medslagtning, som er foregaaet med saa godt som alle Regjeringens Lovforslag, ogsaa skal ramme dette, og for saa vidt er der jo ingen Grund til vidtløftig Forhandling derom. Det er en Selvfølge, at jeg i Følge min Betragtning af Sagen og i Genhold til de Udtalelser, jeg har fremført, vil stemme imod Forslaget, og jeg vil anbefale mine Meningsfæller at gjøre det Samme, idet jeg mener, at Ingen af os vil paatage sig den ringeste Del af Ansvaret for, at dette efter vor Mening for vort Fædreland saa betydningsfulde Lovforslag bliver udført et Dieblit længere.